

Budapest

Pf. 773.

1535

Tisztelt Főtitkár Úr !

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1320-2/2016
Érkezett:	2016 AUG 29.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	5

Fenti hivatkozási számú hiánypótlási felhívására a korábban benyújtott alkotmányjogi panasz-beadványomat a következőkben egészítem ki.

Az Alkotmánybíróságról szóló törvény (továbbiakban: Abtv.) 27.§ (1 bekezdése lehetővé teszi, hogy a bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet panasszal forduljon az Alkotmánybírósághoz.

Jelen ügyben a Kúria Kfv.135.716/2015/11. számú döntése sértette a [REDACTED] Alaptörvény biztosított (az eredeti panasz-beadványban felsorolt) jogait. Az eljárás során hozott döntésekkel szemben a jogorvoslati lehetőségeket a Kúriához intézett felülvizsgálati kérelemmel kimerítettük.

A közigazgatási és bírósági eljárások során hozott döntések az Alaptörvény alábbi rendelkezéseivel nincsenek összhangban, így sértették a [REDACTED] illetve jogelőd gazdasági társaságainak Alaptörvényben biztosított jogait – közvetlenül, illetve közvetve.

1.) Alaptörvény M) cikk (1) bekezdés és O) cikkei:

Hazánk gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik [M cikk (1) bek.]. Ezt a lehetőséget a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvényt (továbbiakban: Szjtv.) módosító 2012. évi CXLIV. törvény (továbbiakban: Módtv.) megszüntette, mert az ügyben érintett gazdasági társaságok tovább pénznyerő automatát nem működtethettek. Ezzel az Alaptörvényi deklaráció alapvetően sérült, de sérült a vállalkozás szabadsága az érintett gazdasági társaságok számára. Egyik napról a másikra más tevékenység végzésére kellett átállniuk, ami nem csak anyagi terhet, hanem esetleg új munkatársak bevonását, üzleti terv készítését, stb. is maga után vonta. Ezzel az O) cikk megfogalmazásának tartalma is sérült, amit mintegy kötelezésként is felfoghatunk, azaz mindenkinek kötelessége (képessége és lehetősége szerint) hozzájárulni az állami és közösségi feladatok ellátásához. Azzal, hogy a Módtv. a pénznyerő automata kaszinókon kívüli működtetését megtiltotta a jogelőd gazdasági társaságok ezen „kötelezettségüket” nem tudták teljesíteni (csak egy új tevékenység kialakítása után, de akkor is csak rövidebb-hosszabb idő után, „mire az üzlet beindul”).

2.) Alaptörvény R) cikk és 28. cikkei:

Az Alaptörvény eme két cikke egyértelműen meghatározza a jogértelmezés során a bíróságok által tanúsítandó eljárást (28. cikk). Ez természetesen nem mentesíti a közigazgatási szerveket ezen kötelezettség alól, azaz számukra is irányadónak kell tekinteni az Alaptörvény eme rendelkezését (ha ezt így teszik, a bíróság mentesül a közigazgatási döntés felülvizsgálata alól). A jogértelmezés során a nemzeti Hitvallásban és az Alaptörvényben foglalt rendelkezéseket kell irányadónak tekinteni. Tehát, ha nincs konkrét, vagy egyértelmű rendelkezés, akkor a Nemzeti Hitvallás és Alaptörvény rendelkezéseit kell irányadónak tekinteni. Jelen ügyben tehát a hatóságoknak és bíróságoknak (így a Kúriának is) azt kellett volna figyelembe vennie, hogy bár a jogszabályok nem rendelkeznek a befizetett adó visszatérítéséről, de nyilvánvaló, hogy sem a Nemzeti Hitvallás, sem az Alaptörvény nem azt a célt határozza meg, hogy aki nem végez termelő tevékenységet az is fizessen adót. Ez főként akkor igaz, ha éppen az állam (a jogalkotó) tiltja meg azt a tevékenységet, amely az adófizetés alapján

képezi. Ha mindehhez még hozzátesszük azt is, hogy a jogalkotó az adott törvény indokolásában határozza meg az adott törvényi célokat, ott sem találunk arra utalást, hogy az adott hónapra befizetett adót nem kell időarányosan visszafizetni, ha a tevékenységet az állam törvényileg megszünteti. Tehát az erre az időtartamra eső adót csak a tevékenységet végző csak saját más jövedelméből tudja finanszírozni. Itt azonban erről sem lehetett szó, mert az Szjtv. szerint a szerencsejáték tevékenységet végző gazdasági társaságok más tevékenységet nem végezhetnek, azaz a korábbi bevételei állhattak rendelkezésére a befizetésre. Az már csak súlyosbította a helyzetet, hogy az adó 2011. november 1.-i drasztikus emelése után időszakban nem minden hónapban biztosítottak a pénznyerő automaták akkorra tiszta játékbevételt, mely az ötszörösére emelt adó megfizetését biztosította volna (más közteherviselési kötelezettséget nem is említsünk).

3.) Alaptörvény XII. cikke:

Ezen cikk – szoros kapcsolatban a 1.) pont alatt elemzett cikk rendelkezéseivel – szerint mindenkinek alapkötelezettsége, hogy munkavégzése során előállított anyagi javak előállításával, közterhek befizetésével járjon hozzá nemzetünk gyarapodásához. Másik oldalról azt is megfogalmazza ez a cikk (éppen az előbb említett kötelezettség teljesítése végett), hogy mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához (azaz olyan munkát, foglalkozást válasszon, melynek során képességeit, lehetőségeit mind jobban ki tudja bontakoztatni, s így a leghatékonyabban tudjon hozzájárulni a nemzet anyagi javainak gyarapításához).

Jelen ügyben éppen ennek ellenkezőjét látjuk, azaz az állam egyik napról a másikra betilt egy tevékenységet, sőt az azt követő időre befizetett adót sem fizeti vissza az érintett vállalkozó számára.

Ezért lett volna szükséges a 2.) pontban említett Alaptörvénnyel és Nemzeti Hitvallással történő helyes értelmezésre az eljáró szervek részéről.

4.) Az Alaptörvény XIII. cikke:

A tulajdon sérthetetlen, csak közérdekből vonható el. A Módtv. a tevékenység megtiltásával sértette a tulajdont, (ez nyilván a pénznyerő automaták értéke), az adó visszatérítésére vonatkozó szabályozás elmaradása szintén a tulajdont sértette, mert úgy kellett adót fizetni, hogy az annak „megtermelését” biztosító tevékenység végzését megtiltotta. Az adó időarányos visszatérítésének elmaradásával az állam jogalap nélkül gazdagodott – mégpedig a gazdasági társaságok tulajdonosainak akár saját vagyonukból befizetett adóval. Ez pedig azt jelenti, hogy az állam jogalkotással okozott kárt a vállalkozásoknak.

Tehát a befizetett adó időarányos visszatérítésének elmaradása sértette a felperesi gazdasági társaságok tulajdonjogát.

5.) Alaptörvény XXIV. cikk:

Az adóhatóság döntése (az ezt jóváhagyó bírósági majd kúriai döntés is) lényegében érdemi indokolást nem tartalmaz, arra hivatkozik, hogy erről a Módtv. nem rendelkezik, tehát nincs döntési helyzetben. A közigazgatási szerv arra hivatkozik, hogy méltányosságot is hasonló okból nem gyakorolhat. Ez a döntés és indokolása élesen szemben áll az Európa Tanács Miniszteri Bizottsága „Jó Közigazgatás”-ról szóló ajánlásában [CM/Tec(2007) 7. számú] megfogalmazza, hogy az ügyfelek ügyeit a közigazgatási szerveknek méltányosan (tehát nem méltányosságból) kell intézniük. Ez azt jelenti, hogy az adott ügyben a nem tisztázható tényeket, szabályozási hiányosságokat az ügyfél javára kell értékelni, a tényállást az ügyfél érdekeit szem előtt tartva kell értékelni, értelmezni.

Ha bármelyik közigazgatási szerv az ajánlásban foglaltaknak megfelelően jár el, bírósági eljárásra nem is kerülhetett volna sor. Ugyanakkor azt meg kell fogalmazni, hogy az I. fokú Bíróság is kötelezhette volna a közigazgatási szerveket új eljárásra, melynek során felhívta volna figyelmüket arra, hogy az ajánlásban foglaltak szerint járjanak el.

Azt már nem is kell megemlíteni, hogy ez az ajánlás annál is inkább alkalmazható, hogy olyan kérdésről van szó, mely teljesen nyilvánvaló, adót csak akkor kell fizetni, ha valamely vállalkozás értéket előállító tevékenységet végez, de személyi jövedelemadót is csak akkor, ha az illető személynek van valamely jövedelme. Jelen esetben megtiltotta az állam azt a tevékenységet, mely az adó alapján megteremti, tehát a tiltástól kezdődően adót nem kell fizetni, ha pedig befizették az időarányosan visszajár.

6.) Alaptörvény XXX. cikk (1) bekezdése:

Ezen rendelkezés egy szorosan összefüggő kötelességet fogalmaz meg. Aki részt vesz a gazdasági életben, az ennek megfelelően hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez. Tehát ha részt veszek a gazdaságban – javakat állítok elő –, akkor kötelességem a közös szükségletek fedezéséhez hozzájárulni – azaz meghatározott közterheket kell fizetnem az állam részére (amely ezt majd elosztja megfelelő szempontok, jogszabályok alapján). Jelen esetben arról van szó, hogy a Módtv. a pénznyerő automatákat üzemeltető gazdasági társaságok tevékenységét megtiltotta, tehát nem tudnak ilyen módon részt venni a gazdasági életben, azaz nem tudnak hozzájárulni a közös szükségletek fedezéséhez, s egyidejűleg hiányzott a gazdasági társaságok teherbíró képessége is.

Ebből az alaptörvényi rendelkezésből is csak azt a következtetést lehet levonni, hogy aki nem végez valamilyen gazdasági tevékenységet (nem vesz részt a gazdasági életben), az nem vehet részt (nem kötelezhető) a közös szükségletek fedezéséhez történő hozzájárulásban. Sőt ebben az esetben arról van szó, hogy az érintett gazdasági társaságokat az állam jogszabály útján eltiltotta a gazdasági életben való részvételtől (legalábbis annak a tevékenységnek a tekintetében, amit addig végeztek).

Mindezek alapján megállapítható, hogy a [REDACTED] jogelőd gazdasági társaságainak tulajdonjoga sérült, mert tevékenységet nem végezhetek (azt számukra a jogalkotó megtiltotta), de a befizetett adó időarányos részét a tulajdonosok nem kapták vissza. Ez az alapjog sérült, mely ellenben szoros, összefüggő kapcsolatot mutat a Nemzeti Hitvallással, illetve az Alaptörvény idézett rendelkezéseivel.

Csatolom a jogtanácsosi igazolvány fénymásolatát és a [REDACTED] megbízását, valamint annak igazolását, hogy a [REDACTED] illetve annak jogelődjei a [REDACTED] tagja, illetve tagjai voltak.

A [REDACTED] ügyvezetőjének nyilatkozatát a személyes adatok nyilvánosságra hozatalával kapcsolatosan, távolléte miatt, csak szeptember 5. után tudom megküldeni.

B u d a p e s t, 2016. augusztus 27.

Tisztelettel:

Mell.: 3 lap